

veed ikke, hvem der har Ansvaret — være saa nærgaaende mod Sorø Akademi, som de have været paa dette Punkt, thi har jeg forstaaet Positionen rigtig, er Forholdet det, at Theatret virkelig skylder 1,270,000 Kr. — jeg antager, at Tallet er rigtigt — til Sorø Akademi, og disse Penge har Sorø Akademi udredet ikke in natura, ikke i Obligationer, ikke i Effekter, men i blanke, klingende Dalere (En Steemme: Kroner!). Nei, det var vist ikke Kroner, det ligger jo saa langt tilbage i Tiden, at Kronerne den Gang ikke vare opfundne. Sorø Akademi har i alt Fald maattet ubetale disse Penge i skjønne Kontanter, og det burde da ogsaa have dem tilbage i Kontanter. Men forstaa jeg Positionen rigtig, har Finantsministeren benyttet Løsligheden til en lille Operation og vil have, at Sorø Akademi skal tage fgl. Obligationer til pari, altsaa 10—11 pCt. over den Kurs, hvori de staa. Nu er det mig nok bekendt, at, naar yngre Sønner, som ere lidt flotte, have gjort Laan hos Agerkarle, kan man af og til arrangere sig ved en Alford saaledes, at man ikke giver det fulde Beløb, idet man regner, at vedkommende Laangiver gjennem de høie Renter har faaet et saa stort Bederlag, at han nok kan taale lidt Tab paa Kapitalen; jeg vil heller ikke negte, at Theatret i en vis Forstand kan siges at være en yngre og lidt forloren Søn; men Sorø Akademi har vistelig ikke været nogen Agerkarl i Forhold til Theatret, det har ikke nydt nogen saadan Fordel, hverken paa Renter eller Kapital, at det nu er billigt at tilspøe det dette Tab, og jeg synes derfor, at, naar man vil være logisk og virkelig tilbagebetale Sorø Akademi, hvad Theatret skylder det, saa vil det være rigtigt at udbetale de 1,270,000 Kr. i samme Mønt, i alt Fald i samme kontante Form, hvori Laanet i sin Tid blev ydet, og jeg kan ikke tvivle om, at vi ved en Samarbejden med det ærede Medlem for Bøite Amts 2den Valgkreds, der selv har erkjendt det „Logiske“ i Fremgangsmaaden, kunne naae til dette, at Sorø Akademi virkelig faar de kontante Penge og ikke Obligationerne. At vi ere dragne ind i det detaillerede Budget for Theatret, har jo blandt andre Mislighedee ogsaa medført den, at Ministeren tror det rigtigt at forelægge til vor Overvejelse en Overføgt over, hvorledes det har stillet sig med Billetpriserne til det fgl. Theater. Jeg tilstaaer, at saa meget jeg end ønsker, at der skulde foregaa en Forandring i disse Priser, som jeg ikke tror ere heldigt satte, lige saa ugjerne vilde jeg for mit Vedkommende være med til fra Rigsdagens Side at gjøre dette til Gjenstand for en Beslutning. Vi have præ-tenderet, at Telegramtarterne ikke maa forandres uden Rigsdagens Samtykke, vi have Præcedens for, at Portofeatserne ikke kunne forandres uden ved Lov, men Afgangsprisen til det fgl. Theater har hidtil ikke været gjort til Gjenstand for nogen Rigsdagsbeslutning, og jeg tror oprigtig talt,

at det vilde være hensigtsmæssigt for alle Parter, om de bleve forbeholdte en Afgjørelse af administrativt Bei. At de Dphlsninger, Ministeren har givet os i Anmærkningene, i mange Henseender ere særdeles interessante og indholdsricke til Besvarelsen af Spørgsmaalet, erkjender jeg villigt; men jeg vilde foretrække, at Ministeren tog det paa sit Ansvar at træffe en saadan ny Ordning af Billetpriserne, at derved de Ulemper, som de nuværende Prisforhold medføre, kunde afhjælpes, og jeg er vis paa, at, naar det blev gjort paa en praktisk Maade, vilde Theatret vinde og ikke tabe derved. Men siden vi nu have faaet dette høist byrdefulde og i og for sig uhenigtsmæssige Arbejde at skulle følge med Theatret og sette os ind i alle dets Enkeltheder, veed jeg ikke, hvorfor Ministeriet endnu ikke er kommen til at realisere den Løfte, som saa ofte har været fremfat, ialfald i mindre Kredse, nemlig at Rigsdagen som saadan burde have nogen Afgang til Theatret, Naar vi see paa de Dphlsninger, der ere meddelte (Afskyldelse) . . . ja, jeg siger det ikke for min egen Skyld, jeg betaler med Fornøielse min Plads, men naar man overhovedet forlanger, at Rigsdagen skal give sig af med disse Ting, var det meget Hensigtsmæssigt, om det kunde ske saaledes, at Medlemmerne fik Afgang til at blive bekendte med Institutionen, en Afgang, som ikke kan siges at være lige let for Alle, thi det er dyrt at gaae i det fgl. Theater. Naar man ser paa Meddelelserne i Anmærkningerne, navnlig Tillæg A. Spalte 567 ff., vil man deraf se, hvilket overordentlig stort Procentantal af visse Pladser i Theatret, der gennemsnitlig maa siges at staa tomme. Efter den første Liste, nemlig den, der angaar Forestillinger med Abonnement, staaer der i første Parket tont 41 pCt., i andet Parket 50 pCt. I Balkonene staaer af Pladslogens første to Rækker 75 pCt. tomme, og af de andre Rækker 74,92 altsaa næsten ogsaa 75 pCt. Dette gjælder for Aaret 1876—77; det er lidt anderledes for 1877—78, men ogsaa der fremtræde disse store Tal, og kommer man til Forestillingerne uden Abonnement, vil man ligeledes der finde, i hvilken paafaldende Udstrækning f. Ex. Balkonpladserne staa ledige. Det vilde ganske sikkert ikke tilspøe Theaterkassen noget særdeles Tab, om nogle af disse Pladser, som saaledes kunne siges at staa ledige, bleve anvendte til Medlemmer af Landsthinget og Folkethinget paa en eller anden Maade, hvorom Ministeren kunde blive enig med Formændene. Jeg veed ikke rettere, end at andetsteds, hvor Theatre nyde Statsubvention og ere under en saadan særlig Statsstyrrelse som her, at der er dette Tilfældet. Der er en lille Post paa Theaterbudgettet, som gaar ud paa, at, naar Budgettet stiller sig gunstiggere, end her er beregnet, skal der kunne tilstaaes Theaterchefen indtil 5000 Kr. i Repræsentationspenge; jeg kan ikke sige Andet, end